

2. po Trojici – 10.6.2018

Umývadlo z medi

„K Tebe sa utiekam, Hospodine, nech nikdy nie som zabanbený. Svojou spravodlivosťou ma vytrhni a oslobod'. Nakloň ku mne svoje ucho a zachráň ma! Buď mi útočistným bralom a obradeným domom, aby si ma zachránil, lebo Ty si mojou skalou a mojím bradom“ (Ž 71).

2 Mojžišova 30:17-21 „Potom hovoril Hospodin Mojžišovi: zhotov bronzové umývadlo s bronzovými podstavcami na umývanie. Postav ho medzi svätostánok a oltár a nalej doň vodu. V ňom si budú Áron a jeho synovia umývať ruky a nohy. Keď budú vchádzať do svätostánku, umyjú sa vodou, aby nezomreli. Podobne, keď budú pristupovať k oltáru konať službu a páliť ohňovú obeť Hospodinovi, umyjú si ruky a a nohy, aby nezomreli. To im bude večným ustanovením a to jemu i jeho potomstvu cez všetky ich pokolenia“.

Aj psychológovia tvrdia a **Biblia o tom hovorí tiež, že je potrebné sa očisťovať duševne, vnútorne**. Východné náboženstvá sa práve na tejto očiste zakladajú, keď pomocou rôznych praktík a meditácií vyzývajú či umožňujú očistenie všeličoho v človeku. Biblia od začiatku až do konca takéto „umývanie“ srdca predpokladá a to vzhľadom na ľudský hriech. Nejde tu teda len o nejaké vnútorné uspokojenie, ale o očistenie zla a moci hriechu v našom srdca tým pádom aj v živote. Preto dnes budeme hovoriť o **umývadle**, ktoré je posledným predmetom v nádvorí svätostánku. Stálo medzi oltárom a svätyňou. Bolo naplnené vodou a malo slúžiť na umývanie rúk a nôh kňazov pred ich vstupom do svätyne, pred obetným obradom. Umývadlo bolo z bronzu, tak ako väčšina vybavenia nádvorí či stánku.

Umývadlo sa skladalo z dvoch častí: podstavec, ktorý umožňoval priblíženie sa k umývadlu a vanička, kde sa nachádzala voda. **Za symbolom schodov či podstavca vidíme Pána Ježiša Krista, ktorý umožňuje prístup k očisteniu**. On má moc očistiť človeka, pretože On sám vylial svoju krv za našu čistotu a prešiel Božím súdom za naše ospravedlnenie. Očistenie, teda uspokojenie človeka pre vzťah s nebeským Otcom, sa nemôže diať bez Pána Ježiša Krista. **Jeho potrebujeme, pretože On ako jediný je schopný priniesť nám slobodu pred Bohom**.

To by však nestačilo: **po tých schodíčkoch človek musí vyjsť sám**. Ide tu teda o činný prístup nás ľudí k nášmu spaseniu. Môže nám Pán Boh ponúknuť všetko na svete, ak nechceme vstať, prísť a vziať si to, je to pre nás relevantné a nepotrebné. Tento prístup nazývame vierou – dôverou. Nielen, že vieme, že Boh je a že nás miluje, ale my Mu dôverujeme, že má s nami dobré plány a že svojou milosťou nás očisťuje nielen pre tento, ale najmä pre večný život. Je top

prístup, v ktorom vieme, že síce my si po spasenie ideme, ale bez Krista by sme ho nikdy nedosiahli. *Dôvera nám pripomína, že v Ježišovi sme dostali všetko, stačí prísť a vziať si to.*

Touto spoluprácou – Krista a nás – dosahujeme očistenie hriechov.

Kristus nám totiž svojim životom, svojou obeťou umožňuje prístup k nebeskému Otcovi. Bez Ježiša sme odcudzení, vzdialení a nie je nám možné prísť k Bohu. No s Ním je nám otvorená cesta až pred Boží trón. **Zároveň Kristus umožňuje svojim životom a dielom záchranu aj uspokojenie Božej spravodlivosti** – berie na seba všetok Boží hnev na hriechy ľudí a tak nás zachraňuje pred zatratením a večnou smrťou. Bez Krista by sme museli večne zahynúť a nikdy by sme nedostali možnosť prísť do neba. Môžeme teda povedať, že vďaka Kristovi je uspokojená Božia túžba po nás, ale aj naša túžba po Bohu. On je mostom medzi hriešnymi ľuďmi a svätým Pánom. Je znamenkom + pre dočasnú človeka a večnosť Boha. Je spojovníkom pre nedokonalé ľudské stvorenia a dokonalú Trojicu.

Vďaka Kristovi dosahujeme aj možnosť žiť inak, novo. Umývadlo bolo nádržou na vodu, v ktorej s umývali ruky a nohy. Takéto rituálne umývanie bolo súčasťou židovskej bohoslužby stále. Riešilo nielen vzťah človeka k Pánu Bohu – očistenie, ale aj vzťah človeka k životu: k sebe, k ľuďom, prírode a ku všetkým Božím darom. Ruky znamenajú skutok, ktorý robíme a nohy službu, ku ktorej kráčame. *Služba je niečo, čo sa nikdy nevyčerpá. Nemôžeme povedať, že je všetko hotové a my nemáme už čo robiť, čím prispieť, ako sa angažovať. V tomto svete je toľko práce, že ju nedokážeme urobiť ani do konca sveta.* Preto sme Bibliou, Pánom Ježišom stále volaní a Duchom Božím stále motivovaní ku službe. No nielen ruky a nohy máme dať Pánu Bohu k dispozícii, ale aj celé svoje srdce, celý svoj život.

Tá naša služba nemusí byť nič svetoborné. Je to tá obyčajná ľudská pomoc, konanie si každodenných povinností, zodpovednosť voči Bohu a blíznym. Ak chceme slúžiť, podmienky sú vytvorené, ide teda o našu vlastnú schopnosť a chuť. Služba je však niečo, v čom sa nemáme predvádzať: ak slúžime úprimne, potom nepotrebujeme predvádzanie sa, nemusíme mať publikum, jednoducho iba robíme to, k čomu sme povolaní a aj vtedy vyznávame: sme iba nehodní služobníci, čo sme boli povinní vykonať, to sme urobili. **Dajme teda k dispozícii Pánovi všetko, aby cez nás mohol konať svoje veľké skutky, nie nám na slávu, ale sebe na chválu.**

Zároveň nám umývadlo pripomína kresťanstvo – kde sme posvätení, teda oddelení pre život Bohu a zároveň povolani k službe Jemu v celom živote. Umývadlo je tiež symbolom Večere Pánovej, v ktorej sú nám odpúšťané hriechy a daná možnosť nového spôsobu života.

Pán Ježiš nám dnes nanovo pripomína svoju lásku a nás povoláva k službe. Budme za to vďační a konajme to, čo môžeme nám na radosť, blížnym na pomoc a Pánu Bohu na česť. Amen.